

Art. 480 - Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (geldt in geval van niet-digitaal procederen)

Bijgewerkt tot 9 maart 2020

Art. 480 Rv

Meest recente versie

Kern

In [art. 3:277 BW](#) is het wettelijke uitgangspunt neergelegd, dat alle schuldeisers recht op een evenredig deel van de netto-opbrengst hebben. Deze regel vindt uitzondering als (i) uit de wet voortvloeit dat een bepaalde vordering bevoorrecht is boven andere ([3:277 BW slot jo. art. 3:278 BW](#)), als uit de wet een voorrang blijkt of (ii) in het geval partijen zijn overeengekomen dat aan een bepaalde vordering een lagere rang wordt toegekend ([art. 3:277 lid 2 BW](#)) ([art. 3:278 BW](#)).

De derde afdeling van Boek 2 Rv geeft in de [art. 480 t/m 490d](#) een processuele uitwerking van deze bepalingen: de artikelen regelen de wijze waarop de verdeling van de opbrengst van een executie dient plaats te vinden. De uitgangspunten van die regeling worden in dit [art. 480 Rv](#) uiteengezet en komen neer op op een uitwerking van de uit [art. 3:277 BW](#) voortvloeiende vragen of er, naast de executant en de geëxecuteerde, nog andere schuldeisers zijn die aanspraak maken op de opbrengst; welke voorrang de schuldeisers hebben en, ten slotte, of de belanghebbenden het eens zijn over de verdeling of niet. Deze vragen worden vervolgens in deze afdeling verder uitgewerkt.

Commentaar

1: Één schuldeiser

Nadat de deurwaarder belast met de executie ex [art. 474 Rv jo. art. 477 lid 2 Rv](#) uit de veilingopbrengst de kosten van de executie heeft voldaan, dient hij te beoordelen of er, naast de executant, nog andere belanghebbenden zijn die aanspraak maken op de netto-opbrengst; de opbrengst die na de voldoening van de kosten resteert. Indien hij vaststelt dat die anderen er niet zijn en alleen de executant aanspraak maakt, keert hij hem krachtens het eerste lid van dit artikel een bedrag uit gelijk aan diens vordering. Het restant wordt dan vervolgens door de deurwaarder aan de geëxecuteerde voldaan. Is de netto-opbrengst niet groot genoeg om de schuld van de executant te delgen, dan ontvangt de executant de gehele netto-opbrengst en de geëxecuteerde niets. Met de uitkering aan de executant en de eventuele betaling aan de geëxecuteerde eindigt dan de executie.

2: Meerdere schuldeisers

Naast de executant kunnen er nog anderen zijn die aanspraak maken op de netto-opbrengst. Uit het eerste lid kan daarbij worden opgemaakt, dat de wetgever heeft gedacht aan drie categorieën:

2.1: De schuldeiser die beslag heeft gelegd op de goederen

Tot de eerste categorie horen de schuldeisers die beslag hebben gelegd op de goederen waarvan de veilingopbrengst verdeeld moet worden. Dat beslag dient te zijn gelegd danwel vóór de executoriale verkoop ([artikel 457 lid 1 Rv](#)) danwel vóór de afgifte aan de deurwaarder als bedoeld in [art. 477 Rv jo. art. 479j Rv](#).

2.2: De schuldeiser die beslag heeft gelegd op de opbrengst van de executie

Indien de executie reeds heeft plaatsgevonden rest de schuldeiser die nog geen actie heeft ondernomen nog maar één mogelijkheid, te weten het leggen van beslag op de opbrengst van de executoriale verkoop. [Art. 490 Rv](#) stelt buiten twijfel, dat die mogelijkheid bestaat. Het beslag kan als derdenbeslag onder de deurwaarder of de bewaarder worden gelegd.

2.3: De beperkt gerechtigde wiens recht door de executie is vervallen

Bij deze groep dient bijvoorbeeld gedacht te worden aan de situatie dat er een schuldeiser is die over een stil pandrecht op een vordering beschikt waarop later, door een andere schuldeiser, beslag wordt gelegd. Indien nu dat beslag wordt geëxecuteerd en de oorspronkelijke schuldenaar van de verpande én later beslagen vordering in het kader van de executie op grond van het bepaalde in art. 477 lid 1 Rv bevrijdend betaalt aan de deurwaarder, gaat niet alleen die vordering van de oorspronkelijke debiteur maar daarmee ook het stille pandrecht teniet. Aldus vervalt het pandrecht door de executie. Zie in dit verband ook het bepaalde in [art. 3:282 BW](#).

3: Gevolgen: overeenstemming over de verdeling

Indien er naast de executant nog andere schuldeisers of beperkt gerechtigden zijn, stort de deurwaarder de netto-opbrengst zo snel mogelijk na deze vaststelling bij de bewaarder als bedoeld in [art. 445 Rv](#). In de meeste gevallen zal dat op de kwaliteitsrekening van de deurwaarder zijn die de deurwaarder op grond van het bepaalde in [art. 19 Gerechtsdeurwaarderswet](#) verplicht is aan te houden. Vervolgens zullen de derden moeten trachten of zij ten aanzien van de verdeling onderling tot overeenstemming kunnen komen. Bij de onderhandelingen over die overeenstemming zijn de executant én de geëxecuteerde partij. Indien overeenstemming wordt bereikt, zal de meest gerede partij de deurwaarder daarvan melding doen. Daarna zal de deurwaarder conform deze overeenkomst uitkering moeten doen. Omdat daarmee de kous af is, behoeft het geen betoog, dat die onderlinge overeenstemming in de praktijk voorkeur verdient boven een tijdrovendere en kostbaardere procedure; de rangregeling van art. 481 Rv. (zie hierna).

Uit de tekst van de wet volgt – anders dan bij [art. 551a lid 2 Rv](#) – niet dat vereist is dat de overeenkomst op schrift gesteld wordt. Het verdient uiteraard aanbeveling dat wel te doen. Over het algemeen zal de deurwaarder, belast met de uitkering, daar ook op aansturen, onder meer in verband met het bepaalde in het derde lid van dit artikel (zie hierna onder C.5).

4: Gevolgen: geen overeenstemming over de verdeling

Bereiken de belanghebbenden waaronder dus ook de executant en de geëxecuteerde, geen overeenstemming over de verdeling van de opbrengst, dan volgt de rangregeling van [art. 481 Rv](#) (zie hierna). Dit geldt ook indien helemaal geen overleg heeft plaatsgevonden over de verdeling. De wet gaat immers weliswaar uit van het beproeven van een minnelijke regeling, maar verplicht partijen niet daadwerkelijk in overleg te treden. Het in overleg treden is ook geen voorwaarde voor het indienen van het verzoekschrift.

5: Aansprakelijkheid van de staat en de deurwaarder

De verantwoordelijkheid van de juiste uitvoering van de executie en met name ook de verdeling van de verkregen opbrengst berust ex art. 474 Rv bij de deurwaarder. In het geval van niet-nakoming van deze verplichtingen door de deurwaarder is de staat naast hem hoofdelijk aansprakelijk voor schade die daaruit voortvloeit op dezelfde wijze als de staat en de notaris aansprakelijk zijn voor de verplichtingen van laatstgenoemde uit hoofde van het bepaalde in [art. 3:270 BW](#) (zie het zesde lid van dat artikel).

Jurisprudentie

- *HR 29 januari 2010*, [ECLI:NL:HR:2010:BK3571](#), NJ 2011, 236 m.nt. Van Mierlo, «JOR» 2010, 170 , NJB 2010, 332, RvdW 2010, 213;

de deurwaarder in wiens handen de executieopbrengst is gestort, behoort bij de bewaarder als bedoeld in artikel 480 lid 2 Rv een marktconforme rente te bedingen over deze netto-opbrengst. Indien de staat hoofdelijk aansprakelijk is, omvat de schade mede deze marktconforme rente. *Parlementaire geschiedenis* MvA II Wijziging invoering Rv. p. 197 e.v.

- *HR 12 januari 2001*, [ECLI:NL:HR:2010:BK3571](#), *NJ 2002*, 371, *m.nt. Snijders*, *JOL 2001*, 21, «*JOR*» 2001, 50 , *m.nt. Kortmann en Steneker*, *PW 2002*, 21502, *RvdW 2001*, 29 (*Koren q.q./Moulijn c.s. en Tekstra q.q.*);

met betrekking tot de kwaliteitsrekening zijn de belanghebbenden als deelgenoten in een gemeenschap in de zin van [art. 3:166 BW](#) te kwalificeren. Zij hebben bij de verdeling van die gemeenschap een voorwaardelijk recht op toedeling.

- *Rb. Middelburg 27 november 1997*, [ECLI:NL:RBMID:1997:AJ3058](#), *S&S 1998*, 89 (*Norma*);

uit de koopprijs en de daarover verschenen rente moeten, voor de verdeling, allereerst de kosten van de uitwinning worden voldaan. Daaronder vallen de kosten die verbonden zijn aan het vervolgen van een rangregeling, de advocaatkosten waaronder salaris en betaalde verschotten alsmede en de griffierechten.

- *Hof Den Haag 22 januari 2019*, [ECLI:NL:GHDHA:2019:95](#);

de verdeling eindigt op het moment dat de overeenstemming als bedoeld in art. 480 lid 2 Rv. wordt bereikt. Mocht er bij de uitvoering van de verdeling iets verkeerd zijn gegaan bieden de artikelen 480-490d Rv de eerste deurwaarder geen mogelijkheid om een via een akkoord bereikte verdeling aan te tasten of te heropenen.

Literatuur

- Albers-Dingemans, R.L., 'De positie van de beslaglegger op een onroerende zaka na de gunning en voor de inschrijving', *WPNR* 2004, 6581.
- Groot, J.J.A. de, 'Beslag, hypotheek en faillissement', *WPNR* 1988, 5897.
- Heyman, H.W. en S.E. Bartels, 'Met twee maten meten bij de verdeling van de executieopbrengst van registergoederen', *NTBR* 1998, 7, p. 219-225.
- Straten, J.C. van, 'Beslag op een hypothecaire vordering geeft beslaglegger hypothecaire voorrang', *JBN* 2005, 7/8.
- Straten, J.C. van, 'Verdeling executieopbrengst tussen hypotheekhouder, retentor en faillissementscurator na onregelmatige afwikkeling beslaggeving', *JBN* 2009/10, 57.
- Peijnenburg en Kemps, mr S.N. en S., 'Verdeling van de executieopbrengst bij een beperkte gemeenschap van goederen', *BER* 2019/97.
- Redactie BER, 'Afwikkeling van cumulerende derdenbeslagen: heeft deurwaarder beroepsfout gemaakt?' *BER*; 2019/51.
- Redactie BER, 'Executie pas geëindigd na afdracht van netto-opbrengst van de executie aan de beslaglegger', *BER* 2018/26 .
- Lousberg, E., 'Kroniek executie en beslagrecht', *BER* 2015/153.

VOETNOTEN

Copyright 2021 - Sdu - Alle rechten voorbehouden.